

עושי פסין פרק שני עירובין

כב

עין משפט נר מצוה

כ א מיי פיו מהני
שנת ס' ד' ו' ס' מהני
לאין ס' טור ס' ע' א"ת
ס' שנת ס' פ' א'
כ ב מיי פיו מהני
שנת ס' ט' א'

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

רבינו הגאון

שמשפטים ומעורבין
עליון בהב"ד רב
אמר במי שמשפטים
ענינים כעורב רבא אמר
במי שמשפטים על בניו
כעורב. כדכר אבא בר
אבהו דבר דהו אויל
בי רב דהו אמר ליה
דביתו יתיק ס' א'
אעבדי ליה דהו אמר לה
איכא קראי באבנא. פ'
יקותי שרה באבנא יוכל
מזה. אמר אבנא מצוק
היום דהוילעשתאם ולא
היום לקבל שברם. ו'
אך אמר לברייתא
ולרשעים כו': מתני'
ר' יהודה אומר עד
בית סאתים כו' איבעיא
להו ר' יהודה טור ופסין
קאמר או דלמא טור
בית סאתים וולתי פסין
קאמר ארס עיניו כבורו
ולא נור דלמא אתי
למפילי בקרפא דלמא
יתר סאתים או
דלמא עיניו כבודו
שון חפסין וכיון שון
יתר סאתים נור
פסין אפי' קרפא מאי.
ח' שפח חן קרפון
כרי ראשה ורובה של
פחה. וכפא יתא ורפון
אין דבאר אפי' כוריים
מתר ט'. ר' יהודה
אמר בית סאתים מתר
כו' ר' שמעון בן אלעזר
אמר באר שראו בית
ס' א' ת' ס' א' ית
דלרפון מן באר אלא
כו' ראשה ורובה של
פחה מתר ר' שמעון
בן אלעזר אומר בית
סאתים על בית סאתים
מכלל דר' יהודה באר
ר' שמעון בית סאתים
קאמר. דהיינו לא ר'
יהודה נמי בור בלא
פסין קאמר ובבור אורף
רבי פליגי ר' שמעון בן
אלעזר בעי ארכי כרובו
ול' יהודה לא חייש
כלל אבא ר' שמעון בן
אלעזר כל אורף
שמשפטיה לבית דירה
כנו דיר וסדר ומקצה
וחצר אמילי ע' ר' ת'
כוריים מתר. פ' דיר
כרתנו הכונס כאן לדיר
וחנ בענין מ' ע' ש'
ברבא כונס לדיר
מירכנו רבבה שמשפין
אורחי העיריות ומפסין
אוחה להכניס פירות
וכיוצא בן ע' ר' א'.
מקצה סקין גבה הוא
שעשה מקצה מן
ררד ופן הברובלי
הללו יש בן רית
כמו הבקעה כרתנו
ההילכות לעיר אחרת
ונתנתו ביר או בסדר
ואסרין גידה חילוף
דירי וסדר אפי' חילוף
דבקעה. קרפא הוא כעין
בתלים בלא קירו והוא
בקראת אילוסא של
הב' וכל שמשפטיה
לאיר כנון בורגנין [בית
סאתים מתר] י' ת'
מבית סאתים אסור ו'
שומטה היא: מתני' ר'
יהודה אומר אם היה
רך הרבים מפקחה

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

א"ר אפי' לנדיקים ולרשעים. אפי' שחוקת מאריך לנדיקים
עד למתיר, ושומות לרשעים ומתיר פורענותם עד לעולם
הבא וגם זה לעובד שיש להם שבות לחזור כעבודה כדמשמע בחלק
(פסוקי ד' ק"א) דהו נמי לטובה. [ע' תוס' ז' כ"ג: ד"ה ארן:]
או דלמא בור בלא פסין קאמר.

שמשפטים ומעריב עליהן לבית המדרש רבא
אמר במי שמשפחו פניו עליהן כעורב רבא
אמר במי שמשפטים עצמו אבדו על בניו ועל
בני ביתו כעורב כי הא דרב אדא בר מתנא
הוה קאזיל לבי רב-אמרה ליה רביתיה ינוקי
דיך מאי אעביד להו? אמר לה מי שלימי
קרמי באגמא? ומשלם לשונאיו אל פניו
להאבדו? א"ר יהושע בן לוי אילמלא מקרא
כתוב אי אפשר לאומר *כביכול באדם
שנושא משיו על פניו ומבקש להשליכו ממנו
לא יאחד לשונאו? א"ר אילא לשונאיו הוא
דלא יאחד אבל יאחד לעדיקים גמורים
היינו? א"ר יהושע בן לוי מאי דתיב
אשר אנכי מצוך היום לעשותם היום
לעשותם ולא למחר לעשותם היום לעשותם
למחר לקבל שברם? א"ר חגי ואיתומא ר'
יששכאל בר נחמני מאי דתיב? א"ר אפי' אמר
א"ר אפי' לרשעים? ר' יהודה אומר עד בית
סאתים וכו': איבעיא להו בור ופסין קאמר
או דלמא בור ולא פסין קאמר? ארס נותן
עיניו כבורו ולא גורג'ין דלמא אתי למקפולי
יותר מבית סאתים בקרפא או דלמא ארס
נותן עיניו במחציתו וגורג'ין דלמא אתי
לאיחלופי יותר מבית סאתים בקרפא? ת"ש

כמה הן מקורבין כתיב ראשה ורובה של פרה
וכמה הן מרוחקין? אפי' בור אפי' כוריים, ר'
יהודה אומר בית סאתים מתר, ויתר מבית
סאתים אסור, אמרו לרבי יהודה אי אתה
מודה בדיך וסדר מוקצה וחצר אפילו בית
חמשת כורים ובית עשרת כורים שמתר,
אמר להם זו מחיצה ואלו פסין, ר"ש בן אלעזר
אומר בור בית סאתים אבית סאתים מתר
ולא אמרו להרחיק אלא כדי ראשה ורובה
של פרה. הא מדקאמר ר"ש בן אלעזר בור
ולא פסין מכלל דרבי יהודה בור ופסין קאמר,
ולא הוא ר' יהודה בור בלא פסין קאמר, אי
הכי היינו דר' שמעון בן אלעזר? איכא בינייהו
א"ר וקמין. כלל אמר רבי שמעון בן
אלעזר? כל אורף שתשמישו דירה כנון
דיר וסדר מוקצה וחצר אפילו בית חמשת כורים
מתר, וכל דירה שתשמישה לאור כנון בורגנין שבשדות בית
סאתים מתר יתר מבית סאתים אסור: מתני' ר' יהודה אומר אם
היה רך רשות הרבים מפסקתן יסלקנה לצדדן וחכמים אומרים אינו
צריך: גמ' בני יוסגן ור' אלעזר דאמרי תרווייהו כאן הודיעך פוחל של
מחיצות, כאן וסבירא ליה? והאמר רבא בר בר נתן א"ר יוסגן ירושלים
אילמלא דלתותיה הנהוה כלילה חייבין עליה משום רשות הרבים? אלא
כאן ולא ס' לרומי דר' יהודה אר' יהודה רומי דרבנא אדרבנא? דתניא יתר על
כן א"ר יהודה נהי שהיו לו שני בתים משני צידי רשות הרבים עושה לו לחי
מבאן ולחי מבאן או קורה מבאן וקורה מבאן ונושא ונותן באמצע אמרו
לו אין מערבין רשות הרבים בבין קשיא דר' יהודה אדרבי יהודה קשיא

דרבנא אדרבנא דר' יהודה אדרבי יהודה לא קשיא התם רבא רבא קשיא שתי מחיצות מעלייתא
מעלייתא דרבנא אדרבנא [נמי] לא קשיא רבא רבא קשיא שתי מחיצות התם רבא רבא קשיא שתי מחיצות
א"ר יוסגן ארץ ישראל אין חייבין עליה משום רה"ז, יתיב רב דימי וקאמר ליה להא שמעתא א"ל אביי לרב דימי מ"מ
אילימא

אילימא
א"ר יוסגן ארץ ישראל אין חייבין עליה משום רה"ז, יתיב רב דימי וקאמר ליה להא שמעתא א"ל אביי לרב דימי מ"מ
אילימא
א"ר יוסגן ארץ ישראל אין חייבין עליה משום רה"ז, יתיב רב דימי וקאמר ליה להא שמעתא א"ל אביי לרב דימי מ"מ
אילימא

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

ע"ל
א"ת
א"ת
כ"א

רבא אמר במי שמשפחתו על בניו כעורב יעקב דליה מהו דתיב (תלמוד) ולבני עורב אשר יקראו והן
הרבי ירוש הוא כי העורב יושב את אפרוחיו לא פן שעיין לא העלו אברה ולאחר שתעלה עליהן אברה והן
גלוין הרשעים גמ' וכל דירק שמשפטים לאור. ע"ל דף טו ע"ב ותיב בככות דף טו ע"ב ותיב בככות דף טו ע"ב
רבא אמר במי שמשפחתו על בניו כעורב יעקב דליה מהו דתיב (תלמוד) ולבני עורב אשר יקראו והן
הרבי ירוש הוא כי העורב יושב את אפרוחיו לא פן שעיין לא העלו אברה ולאחר שתעלה עליהן אברה והן
גלוין הרשעים גמ' וכל דירק שמשפטים לאור. ע"ל דף טו ע"ב ותיב בככות דף טו ע"ב ותיב בככות דף טו ע"ב
רבא אמר במי שמשפחתו על בניו כעורב יעקב דליה מהו דתיב (תלמוד) ולבני עורב אשר יקראו והן
הרבי ירוש הוא כי העורב יושב את אפרוחיו לא פן שעיין לא העלו אברה ולאחר שתעלה עליהן אברה והן
גלוין הרשעים גמ' וכל דירק שמשפטים לאור. ע"ל דף טו ע"ב ותיב בככות דף טו ע"ב ותיב בככות דף טו ע"ב

